

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4143/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Танкосић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 824/21 од 08.04.2021. године, на седници одржаној 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 824/21 од 08.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 824/21 од 08.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8701/2018 од 26.01.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име зајма исплати износ од 25.000 евра, са каматом према стопи прописаној Законом о затезној камати почев од 31.10.2015. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тражена исплата затезне камате на досуђени износ од 25.000 евра за период од 30.09.2015. године до 30.10.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 217.174,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 824/21 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о исплати, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 01.11.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.957.460,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић